

EVROPSKÝ PARLAMENT

2009 - 2014

Petiční výbor

2012/2308(INI)

17. 9. 2013

STANOVISKO

Petičního výboru

pro Výbor pro ústavní záležitosti

o umístění sídel orgánů Evropské unie
(2012/2308(INI))

Navrhovatel: Giles Chichester

PA_NonLeg

NÁVRHY

Petiční výbor vyzývá Výbor pro ústavní záležitosti jako věcně příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

- vzhledem k zasedání Evropské rady v Edinburghu ve dnech 11. a 12. prosince 1992,
 - A. vzhledem k tomu, že bylo předloženo šest petic požadujících, aby byl zrušen současný systém, kdy Evropský parlament využívá několika pracovních míst; a vzhledem k tomu, že jedna z těchto petic (0630/2006) obsahuje podpisy více než jednoho milionu občanů EU;
 - B. vzhledem k tomu, že v době krize by měl Evropský parlament projevit solidaritu s občany Evropské unie tím, že se více zaměří na úspory v oblasti správy;
 - C. vzhledem k tomu, že od roku 2006 nebyly snahy výboru projednat tuto otázku na parlamentní úrovni úspěšné navzdory širokému zájmu evropských občanů a poslanců Evropského parlamentu o tuto problematiku; a vzhledem k tomu, že absence otevřené diskuse je v rozporu s hodnotami, které by měl Evropský parlament ztělesňovat;
 - D. vzhledem k tomu, že poslanci Evropského parlamentu opakovaně žádali správu Parlamentu, aby zadala provedení průzkumu Eurobarometru, který by zjistil názor evropských občanů na existenci více pracovních míst Parlamentu;
1. vítá rozhodnutí Výboru pro ústavní záležitosti vypracovat zprávu o umístění sídel orgánů Evropské unie; souhlasí se zásadou, že Evropský parlament by byl účinnější, nákladově efektivnější a šetrnější k životnímu prostředí, pokud by byl umístěn v jednom místě; a konstatuje, že neustálé přesuny mezi Brusel a Štrasburkem, k nimž každý měsíc dochází, se pro většinu občanů EU staly symbolickým negativním jevem, který poškozují pověst Evropské unie, zejména v době, kdy v členských státech vedla finanční krize k závažným a bolestivým škrtům ve výdajích;
 2. kromě toho konstatuje, že dalších úspor v rozpočtu Evropského parlamentu by mohlo být dosaženo snížením počtu schůzí výborů, skupin a delegací, které se konají mimo oficiální pracovní místa Parlamentu;
 3. žádá správu, aby předložila komplexní analýzu potenciálních úspor pro náš rozpočet, pokud by měl Parlament jen jedno pracovní místo, a to v Bruselu; žádá, aby součástí této analýzy byly otázky rozpočtu a vedlejší náklady, např. úspory spojené se zkrácením pracovní doby a s efektivitou;
 4. respektuje historické důvody pro umístění plenárních zasedání Parlamentu do Štrasburku a požadavky Smlouvy, z nichž vyplývá potřeba systému tří pracovních míst; trvá však na tom, že současný stav nemůže pokračovat donekonečna, je neudržitelný a Parlament musí být sám schopen projednat a stanovit preference pro svou budoucnost, a to v souladu s demokratickými zásadami;

5. vyzývá příslušné útvary Evropského parlamentu, aby posoudily dohodu uzavřenou mezi lucemburskými orgány a Evropským parlamentem, pokud jde o počet zaměstnanců, kteří se musí zdržovat v Lucemburku, a to s ohledem na přehodnocení potřeb Parlamentu; součástí tohoto posouzení by měly být návrhy, jak sjednat změnu této dohody, aniž by tím byla dotčena právní ustanovení;
6. žádá správu Parlamentu, aby u Eurobarometru nebo u jiné obdobné profesionální služby zajišťující průzkumy veřejného mínění zadala k 1. lednu 2014 provedení průzkumu názoru evropských občanů na zachování systému práce Parlamentu na více místech, a to s konkrétním uvedením nákladů týkajících se finančních prostředků, životního prostředí a efektivity;
7. vyzývá Parlament, aby projednal a vyjádřil svůj názor na to, zda by měl současný systém pokračovat; a pokud bude zaznamenána potřebná většina hlasů, doporučuje, aby Parlament inicioval postup revize Smlouvy podle článku 48 Smlouvy o Evropské unii.

VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ

Historický a právní rámec

Na zasedání Evropské rady v Edinburghu v prosinci 1992 předsedové vlád členských států, rozhodly o umístění sídel orgánů EU. Pokud jde o Evropský parlament, bylo dohodnuto, že: „*Evropský parlament má sídlo ve Štrasburku, kde se konají plenární zasedání, která trvají 12 měsíců, včetně zasedání o rozpočtu. Doplňující plenární zasedání se konají v Bruselu. Výbory Evropského parlamentu zasedají v Bruselu. Generální sekretariát Evropského parlamentu a jeho útvary sídlí v Lucemburku.*“

Členské státy zakotvily rozhodnutí z Edinburghu v protokolu č. 6 k Amsterodamské smlouvě z roku 1997.

Pravomoci Evropského parlamentu se v průběhu let značně zvýšily, zejména od Lisabonské smlouvy, která vstoupila v platnost v roce 2009. Stejně jako u většiny parlamentů má v mnoha ohledech pravomoc rozhodnout o organizaci své vlastní práce. Nicméně rozhodnutí z Edinburghu / Protokol č. 6 omezuje jeho pravomoc rozhodnout, kdy a kde se zasedá.

Změna oficiálního sídla Parlamentu a přiznání Parlamentu plné pravomoci určit, kdy a kde bude zasedat, vyžadují změnu Smlouvy, a proto toho lze dosáhnout pouze na základě jednomyslného souhlasu všech členských států EU. To bylo potvrzeno nedávným rozsudkem Evropského soudního dvora v samostatné, ale související otázce – věc C–237/11.

Poslanci Evropského parlamentu se mohou rozhodnout využít své nové pravomoci vyplývající z článku 48 Smlouvy o Evropské unii a formálně navrhnout členským státům změny Smlouvy, pokud v tomto ohledu nebudou konat.

Petice přijaté Výborem

Petiční výbor (PETI) obdržel v posledních letech 7 petic týkajících se sídla Evropského parlamentu. Kromě jednoho případu všechny podporují myšlenku jediného sídla pro orgány EU.

Jedné z těchto petic se podařilo shromáždit velké množství podpisů a je zvláště stojí za zmínku:

V roce 2006 Cecilia Malmströmová (tehdy švédská liberální europoslankyně a nyní komisařka EU pro vnitřní záležitosti), která iniciovala internetovou petici (*petice číslo 630–2006*) vyzývající ke zřízení jediného sídla Evropského parlamentu v Bruselu.

Tato kampaň shromáždila od evropských občanů celkem téměř 1,3 milionu podpisů – více než je v současné době pro formální iniciativy evropských občanů požadováno.

Tato záležitost byla řešena ve výboru PETI v únoru 2008 za přítomnosti mnoha předkladatelů petice. Následně byl zaslán dopis předsedovi Parlamentu k projednání v předsednictvu jako

parlamentního orgánu, který je příslušný pro otázky týkající se fungování orgánu. V květnu 2008 byla předložena otázka k ústnímu zodpovězení a návrh usnesení, ale Konference předsedů souhlas odmítla a místo toho požádala předsedu Evropského parlamentu, aby napsal členským státům.

VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	17.9.2013
Výsledek konečného hlasování	+ : 16 - : 7 0 : 4
Členové přítomní při konečném hlasování	Marta Andreasen, Margrete Auken, Heinz K. Becker, Victor Boştinaru, Philippe Boulland, Michael Cashman, Giles Chichester, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Iñaki Irazabalbeitia Fernández, Carlos José Iturgaiz Angulo, Peter Jahr, Lena Kolarska-Bobińska, Miguel Angel Martínez Martínez, Erminia Mazzoni, Edward McMillan-Scott, Jaroslav Paška, Nicole Sinclair, Jarosław Leszek Wałęsa, Angelika Werthmann, Tatjana Ždanoka
Náhradník(ci) přítomný(i) při konečném hlasování	Pablo Arias Echeverría, Birgit Collin-Langen, Vicente Miguel Garcés Ramón, Norica Nicolai, Ioannis A. Tsoukalas, Axel Voss
Náhradník(ci) (čl. 187 odst. 2) přítomný(i) při konečném hlasování	Francisco José Millán Mon